

Anna Hermannová s námi absolvovala drážďanský projekt nové školy architektury, z našeho hlediska nijak zaznamenanatelný, prohloubila ho potom do realizačního projektu. Neměli jsme dojem, že ji naše vedení atelieru ovlivnilo natolik, aby se k nám hlásila dál, natož pak na diplom. O to větší bylo naše překvapení. A samozřejmě i potěšení, že to s námi chce dotáhnout do konce.

Od počátku svého přemýšlení o diplomu směřuje do Libně. Dlouhou dobu hledá diplomu odpovídající téma, i místo. Nakonec se rozhoduje pro Horní Libeň, respektive ústřední Zenklovu ulici v úseku mezi Palmovkou a Bulovkou a podrobnou analýzou území dospívá k rozhodnutí vytvořit nové lokální centrum, v Horní Libni neexistující. Chce tedy iniciovat rozvoj Horní Libně, čtvrti, které kromě heren chybí takřka vše.

V polemice se stávajícím ÚP, který celý prostor ze setrvačnosti vyhrazuje zeleni (ZMK zeleň městská a krajinná) na rozdíl od velkorysejšího Metropolitního plánu, který území Horní Libně prohlašuje za stabilizovanou zastavitelnou obytnou lokalitu s blokovou zástavbou, v tomto místě konkrétně šestipodlažní, Zenklovu ulici pak specifikuje jako ulici čtvrtěvé úrovně, s parterem s městskou vybaveností. Oba plány pak počítají se zahloubenou Libeňskou spojkou.

Anna našla místo s velkým potenciálem, v současnosti vymístěnou část města, vkládá do ní nový řád a kvalitu. Vzniká náměstí s řešeným parterem, zelení, tržnicí, měřítkově odpovídá okolnímu prostředí. Logickým středem území se jeví "náměstí" Vosmíkových, nahrazení automyčky čímkoliv je jasná volba. Anička jistě správně vybrané místo "nepřezbrojuje", hlavním stavebním prvkem nově definovaného náměstí nad plánovaným hloubeným tunelem radiály jsou obytné domy, veřejnou funkci může převzít umělecká škola, která by případně uměla fungovat i jako komunitní centrum. Náměstí je naznačeno ve schematu, život by snad mohly podpořit farmářské trhy. Dochází i na městskou zeleň v podobě geometrického rastru stromů doplňujících třetí rozměr bloku - náměstí.

Největší přednost projektu - urbanistické řešení, pozice architekta, který vidí několik kroků před ostatní, je dokumentováno rozpačitě, nelze přecíst, prostorové vazby si musíme domýšlet. Dispoziční řešení ZUŠ, parter a jeho provázání do veřejného prostoru a některé dispozice bytů, s nimiž se pojí řešení fasád by ustály více architektonického sebevědomí. Naopak krásné jsou dispozice bytů náměstí/vnitroblok a ve vizualizacích zachycený charakter vnitrobloku a jeho architektury.

Anička se, zatím, nezdá být tou „hvězdnou“ architektkou, která by oslňovala skvělými projekty, ale evidentně je tou pracovitou profesionálkou, po níž s radostí sáhne jakákoli architektonická kancelář. Já bych jí moc přál, aby svůj potenciál dokázala v architektonické praxi rozšířit a v budoucnu nám vytříit zrak, například v soutěžích, jichž se již dnes účastní.

Projekt je zpracován přesvědčivě, v rozsahu, který si Anna naplánovala a s profesionálním klidem v daných termínech naplnila. S jistotou doporučuji komisi projekt k obhajobě a hodnotím jej, s ohledem na celoškolskou přehlídku, stupněm **C – dobrý**